

มิลตัน (John Milton ค.ศ. 1608 — ค.ศ. 1674)

กวีชาวอังกฤษผู้ประพันธ์มหากาพย์ ซึ่งเริ่มต้นด้วยตอน “สวรรค์ล่ม” (Paradise Lost) เป็นกลอนเปล่าในหนังสือรวม 12 เล่ม เสร็จใน ค.ศ. 1667 เป็นที่ชื่นชมของคนสมัยนั้น และได้รับคำยกย่องว่าเป็นมหากาพย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในวรรณคดีอังกฤษเท่าที่มีมา ในตอนนั้นมีการเล่าเรื่อง ซาตานคิดคดกบฏต่อพระเจ้า แล้วก็เรื่องอาดัมกับอีฟในสวนอีเด็น ด้วยการพยายามยกเอาความชั่วร้ายผิดบาปจริง ๆ ในโลกมากล่าว เพื่อชี้แจงว่าที่พระเจ้ากระทำต่อมนุษย์นั้นสมควรแล้วหรือ

ต่อมาเป็นตอน “สวรรค์คืนเรือน” (Paradise Regained) เป็นกลอนเปล่าจบใน 4 เล่ม บรรยายถึงวิธีการที่พระเยซูเจ้าผู้ยิ่งใหญ่กว่าอาดัมข่มความเย้ายวนของซาตานได้สำเร็จ

อิบเซน (Henrik Ibsen ค.ศ. 1828 — ค.ศ. 1906)

นักเขียนบทละครและกวีชาวนอร์เวย์ผู้มีหัวก้าวหน้า เขากล้าที่จะนำเรื่องนำปกปิดของสังคมออกมาแต่ผู้ ลุกขึ้นมาคัดค้านการที่สังคมจัดธรรมเนียมแต่ที่ว่าว่าเงาเปล่าเบาปัญญา และบีบบังคับกัน ขวางความงอกงามทั้งทางภูมิปัญญา ทางศิลปะและทางจิตวิญญาณของมนุษย์เอาไว้ อิบเซนดูเหมือนจะประสบความสำเร็จสูงสุดในการให้ภาพพจน์ผู้หญิงในศตวรรษที่ 19 ผู้ต้องเก็บกตเวทิต้องการตามธรรมชาติของตนเองไว้ให้มีชีวิตภายใต้กิริยาท่าทีที่เหมาะสมกับสังคม

บจอร์นสัน (Bjornstjerne Bjornson ค.ศ. 1832 — ค.ศ. 1910)

นักประพันธ์ ผู้นำทางการเมือง นักหนังสือพิมพ์ผู้ปราดเปรื่อง นักเขียนบทละคร และนักปาฐกถา ผู้มีอิทธิพลคนหนึ่งในนอร์เวย์ มีบทบาทตั้งผู้ถูกกดขี่ขึ้นมาสู่สิทธิเสมอภาค และได้รับรางวัลโนเบล สาขาวรรณกรรมใน ค.ศ. 1903

ไวลด์ (Oscar Wilde ค.ศ. 1854 — ค.ศ. 1900)

นักประพันธ์และนักแต่งบทละครชาวอังกฤษผู้มีไหวพริบและความคิดที่คมคาย เป็นผู้ทรงภูมิปัญญาที่มีกิริยาท่าทางแปลก ๆ อีกทั้งรสนิยมและการแต่งกายก็พิสดารกว่าใคร เขาเป็นคนสำคัญคนหนึ่งซึ่งมีคติในเรื่อง “ความงามเพื่อความงาม” และถูกถากถางมาพร้อม ๆ กับพวกที่ถือคติ “ศิลปะเพื่อศิลปะ” (art for art's sake)

ค.ศ. 1891 เขาเขียนเรื่องร้ายกาจชื่อ “Picture of Dorian Gray” บรรยายภาพชีวิตเหลวแหลกของชายหนุ่มรูปงามผู้ปล้นสาวทะเลเลยศีลธรรม บทประพันธ์ของเขามากมายเป็นที่นิยมของผู้อ่าน แต่ที่แสดงอัจฉริยะออกมาได้ดีที่สุดนั้นเป็นบทละคร

เขากระทำการสบประมาทมาร์ควิสแห่งควีนส์เบอรี ผู้กีดกันมิให้เขาคบหาสมาคมกับบุตรชายของท่าน เขาจึงถูกฟ้องศาลแล้วติดคุกอยู่ 2 ปี แม้ขณะถูกจำขังก็ยังเขียนบทกวีที่ทำชื่อเสียงออกมาได้ เมื่อถูกปล่อยตัวใน ค.ศ. 1897 เขาก็ย้ายไปอยู่ในประเทศฝรั่งเศสจนกระทั่งสิ้นชีวิตลงในสภาพที่เจ็บป่วย และสิ้นเนื้อประดาตัว